

STJÓRNARTÍÐINDI B 32 — 1974

Nr. 264.

572

26. september 1974.

REGLUGERÐ

um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.

1. gr.

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald af bensíni (bensíngjald), og skal gjaldið nema kr. 16.00 af hverjum lítra.

2. gr.

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald af hjólbörðum, notuðum og nýjum og gúmmíslöngum á bifreiðar og bifhjól (gúmmíngjald), og skal gjaldið nema kr. 45.00 af hverju kg. Gjald þetta tekur einnig til hjólbarða og gúmmíslagna, sem fylgja bifreiðum, er fluttar eru til landsins.

3. gr.

Greiða skal árlega þungaskatt af bifreiðum og bifhjólum, sem hér segir:

a. Af bifreiðum, sem nota annað eldsneyti en bensín og eru minna en 5 tonn að eigin þyngd:

Þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.
0—2099	42 000
2100—2199	43 500
2200—2299	45 000
2300—2399	46 500
2400—2499	48 000
2500—2599	49 500
2600—2699	51 000
2700—2799	52 500
2800—2899	54 000
2900—2999	55 500
3000—3099	57 000
3100—3199	58 500
3200—3299	60 000
3300—3399	61 500
3400—3499	63 000
3500—3599	64 500
3600—3699	66 000
3700—3799	67 500
3800—3899	69 000
3900—3999	70 500
4000—4099	72 000
4100—4199	73 500
4200—4299	75 000
4300—4399	76 500

Þyngd bifreiðar kr.	Þungaskattur kg
4400—4499	78 000
4500—4599	79 500
4600—4699	81 000
4700—4799	82 500
4800—4899	84 500
4900—4999	85 500

b. Af bifreiðum, sem nota annað eldsneyti en bensín og eru 5 tonn eða meira að eigin þyngd, greiðist þungaskattur í formi gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra samkvæmt öikumæli.

1. Fólksflutningabifreiðar:

Eigin þyngd bifreiðar	Gjald fyrir hvern ekinn km
5.0— 5.99 tonn	kr. 2.20
6.0— 6.99 —	— 2.55
7.0— 7.99 —	— 2.90
8.0— 8.99 —	— 3.25
9.0— 9.99 —	— 3.60
10.0—10.99 —	— 3.95
11.0—11.99 —	— 4.30

2. Aðrar bifreiðar en fólksflutningabifreiðar:

Eigin þyngd bifreiðar	Gjald fyrir hvern ekinn km
5.0— 5.99 tonn	kr. 3.15
6.0— 6.99 —	— 3.65
7.0— 7.99 —	— 4.15
8.0— 8.99 —	— 4.65
9.0— 9.99 —	— 5.15
10.0—10.99 —	— 5.65
11.0—11.99 —	— 6.15

c. Þegar greiddur hefur verið þungaskattur af bifreið skv. b-lið þessarar gr. fyrir 30 000 km akstur á einu almanaksári skal þungaskattur miðast við, að veittur sé 15% afsláttur af kílómetragjaldi sem til fellur umfram 30 000 kg og að 45 000 km og 25% af kílómetragjaldi umfram 45 000 km. Miðað við framangreind akstursmörk skal greiða sem hér segir:

1. Fólksflutningabifreiðar:

Eigin þyngd bifreiðar	Gjald fyrir hvern ekinn km yfir 30 000 km að 45 000 km	Gjald fyrir hvern ekinn km yfir 45 000 km
5.0— 5.99 tonn	kr. 1.90	kr. 1.65
6.0— 6.99 —	— 2.15	— 1.90
7.0— 8.99 —	— 2.45	— 2.20
8.0— 8.99 —	— 2.75	— 2.45
9.0— 9.99 —	— 3.05	— 2.70
10.0—10.99 —	— 3.35	— 2.95
11.0—11.99 —	— 3.65	— 3.25

2. Aðrar bifreiðar en fólksflutningabifreiðar:

Eigin þyngd bifreiðar	Gjald fyrir	
	hvern ekinn km yfir 30 000 km að 45 000 km	Gjald fyrir hvern ekinn km yfir 45 000 km
5.0— 5.99 tonn	kr. 2.70	kr. 2.35
6.0— 6.99 —	— 3.10	— 2.75
7.0— 7.99 —	— 3.55	— 3.10
8.0— 8.99 —	— 3.95	— 3.50
9.0— 9.99 —	— 4.40	— 3.85
10.0—10.99 —	— 4.80	— 4.25
11.0—11.99 —	— 5.25	— 4.60

Afsláttur kemur til framkvæmda við fyrsta uppgjör eftir að akstur hefur náð framangreindum mörkum. Réttur til endurgreiðslu fylgir bifreið þótt eigendaskipti verði.

Um ísetningu ökumæla, innsíglun, álestur og viðgerðir, svo og um skyldur umráðamanns bifreiðar varðandi álestur, færslu ökubókar o. þ. h. gilda ákvæði reglugerðar nr. 74 30. apríl 1970, um innheimtu þungaskatts samkvæmt ökumælum af bifreiðum sem nota annað eldsneyti en bensín og eru 5 tonn eða meira að eigin þyngd, sbr. einnig ákvæði þessarar reglugerðar.

Verði ágreiningur um gerð bifreiðar, sker fjármálaráðherra úr.

Eigin þyngd bifreiðar ákvarðast skv. skilgreiningu í 2. gr. umferðarlaga nr. 40/1968.

Sé vélskóflu, vélkrana eða því um líkum vinnutækjum, sem ganga fyrir eigin aflvél, fest á bifreið, skal ekki telja þyngd slíkra véla með við útreikning þungaskatts af bifreiðinni.

4. gr.

Bifreiðar erlendra sendisveita eru undanþegnar gjaldi skv. 3. gr., svo og bifreiðar erlendra ræðismanna, ef þeir eru eigi íslenskir ríkisborgarar.

Eigendur jeppabifreiða eiga rétt á endurgreiðslu á helmingi skatts skv. a-lið 3. gr. með eftirtöldum skilyrðum:

- Þeir lýsi því yfir að bifreiðarnar hafi verið notaðar næstliðið ár að mestu eða öllu leyti við landbúnaðarstörf.
- Þeir sanni með vottorði hlutaðeigandi skattstjóra að eigandi bifreiðarinnar hafi haft meiri hluta atvinnutekna sinna næstliðið ár, að frádregnum kostnaði við öflun þeirra, af búrekstri.

5. gr.

Gjalddagi skatts þess, sem um ræðir í a-lið 3. gr., er 1. janúar árlega en eindagi 1. apríl, og skal skatturinn innheimtast fyrir hvert ár þar, sem bifreið er skráð í ársbyrjun. Skattskyldan telst frá afhendingu skráningarmerkis, ef um nýskráða bifreið er að ræða, ella frá 1. janúar það ár, sem skattur er greiddur. Skatturinn telst fyrir heila mánuði, þannig að 15 dagar eða fleiri teljast heill mánuður, en færri dögum skal sleppt.

Skattinn skal sá greiða, sem er skráður eigandi á gjalddaga eða síðast var það, ef bifreið er afskráð sem ónýtt. Hafi bifreið skipt um eiganda (nothafa) án þess að það hafi verið tilkynnt til skráningar, hvílir greiðsluskyldan jafnframt á hinum nýja eiganda (nothafa).

Þungaskattur skv. b-lið 3. gr. skal innheimtur ársfjórðungslega eftir á og er gjalddagi skattsins 11. janúar, 11. apríl, 11. júlí og 11. október, en eindagi 21. dagur sömu mánaða, og skal skatturinn innheimtast fyrir hvern ársfjórðung þar sem bifreið er skrásett, er álestur fer fram.

Í lok hvers ársfjórðungs, þ. e. á síðustu 10 dögum ársfjórðungs eða fyrstu 10 dögum næsta ársfjórðungs, skal eigandi eða umráðamaður bifreiðar, án sérstakrar tilkynningar, koma með bifreið sína til eftirlitsmanna fjármálaráðuneytisins (t. d. bifreiðaeftirlitsmanns, lögreglumanns eða hreppstjóra) og láta lesa á og skrá stöðu ökumælis.

Um nánari tilhögun á innheimtu þungaskatts skv. ökumælum og álestri ökumæla visast til reglugerðar nr. 74 30. apríl 1970.

Lækka skal eða endurgreiða skatt skv. a-lið 3. gr. að réttri tiltölu, hafi skattskyld bifreið verið afskráð sem ónýtt eða skráningamerki bifreiðar verið afhent lögreglustjóra í skráningarumdæmi hennar til geymslu í a. m. k. 30 daga samfelld. Við útreikning á frádrætti skattsins skal miðað við heila mánuði, þannig, að meira en hálfur mánuður skal reiknast sem heill mánuður, en hálfum mánuði eða minna skal sleppt.

6. gr.

Eigi skal endurgreiða af bifreið skatt, sem greiddur hefur verið af henni út árið, þótt skipt sé um eiganda að henni eða hún flutt í annað skráningarumdæmi, heldur skal greiðslan gilda fyrir þá bifreið allt árið, hver sem eigandi hennar er, eða hvert sem hún er flutt á landinu.

7. gr.

Viðurlög, ef gjöld skv. a-lið 3. gr. eru ekki greidd:

Við aðalskoðun bifreiðar ár hvert skal eigandi hennar eða umráðamaður færa sönnur á, að greiddur hafi verið af henni gjaldfallinn þungaskattur svo og skoðunargjald og váttryggingariðgjald ökumanns. Að öðrum kosti skal skoðunarmaður neita um skoðun á bifreiðinni, taka af henni skráningamerki og afhenda þau lögreglustjóra, en lögreglustjóri skal ekki afhenda þau aftur, fyrr en færðar hafa verið sönnur á greiðslu fyrrnefndra gjalda.

Skráning og/eða umskráning bifreiðar skal ekki fara fram, nema framangreind gjöld hafi áður verið greidd af bifreiðinni til næstu áramóta.

Sé ekki komið með bifreið til skoðunar á tilskildum tíma og gjöld af henni ekki greidd á réttum gjalddaga, skal lögreglustjóri, eftir kröfu skattheimtumanns eða skoðunarmanns, stöðva bifreiðina hvar sem hún hittist og taka merki hennar til geymslu, svo sem að framan segir.

Þungaskattur, skoðunargjald af bifreiðum og váttryggingariðgjald ökumanns hafa lögtaksrétt, og skal bifreiðin vera að veði fyrir gjöldum þessum, og skal það veð ganga fyrir öðrum veðum.

8. gr.

Viðurlög skv. b-lið 3. gr.:

Komi í ljós við eftirlit, að ökumælir sé eigi innsiglaður svo sem fyrir er mælt, svo og ef ökutæki hefur verið í notkun án þess að mælir þess hafi verið virkur, greiðir eigandi og/eða umráðamaður bifreiðarinnar skatt, sem svarar 5 000 km akstri á mánuði og innheimtist hann eins og um venjulegan álestur væri að ræða. Við ítrekað brot skal skatturinn innheimtur af sem svarar 15 000 km akstri á mánuði.

Ef í ljós kemur við skoðun bifreiðar eða við álestur ökumælis, að ökumælir eða ökumælisbúnaður er ekki virkur eða að mælir telur rangt og ætla má, að eigandi og/eða umráðamaður bifreiðar hafi verið grandlaus, getur viðkomandi innheimtumaður rikissjóðs ákvarðað skattinn skv. því sem telja má sennilegan akstur að viðhættu 10% álagi.

Misnotkun ökumælis, rof innsiglið á honum eða ítrekuð vanræksla skv. framan-sögðu, varðar sektum allt að kr. 500 000.00, nema þyngri refsing liggji við skv. öðrum lögum.

Nú vanrækir eigandi að láta setja öikumæli í bifreið á tilskildum tíma, og hann nýtur eigi til þess sérstakrar undanþágu frá Bifreiðaeftirliti ríkisins, þá skal lögreglustjóri eftir kröfu viðkomandi innheimtumanns ríkissjóðs, stöðva bifreiðina hvar sem til hennar næst og taka skráningarmarki hennar til geymslu, uns tryggt sé, að með bifreiðina verði farið þegar í stað til ísetningar öikumælis.

9. gr.

Heimilt er að veita sérstaka undanþágu frá því, að komið sé með bifreið, sem greiða skal af þungaskatt skv. b-lið 3. gr., til álesturs ársfjórðungslega, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, svo sem ófærð eða veikindi, enda hafi beiðni þar að lútandi borist viðkomandi innheimtumanni með hæfilegum fyrirvara. Sé ekki komið með bifreið til álesturs á tilskildum tíma, er innheimtumanni heimilt að ákvarða skatt af bifreiðinni í stað kílómetragjalds. Skal skatturinn ákvarðaður þannig, að hann nemi 400 000 kr. á ári þar til álestur hefur farið fram. Skal skatturinn reiknast hlutfallslega fyrir heila mánuði, þannig að 15 dagar eða fleiri teljast heill mánuður, en færri dögum skal sleppt. Við uppgjör skatts samkvæmt álestri, skal færa áætlaðan skatt til samræmis við skatt samkvæmt álestri.

Hafi gjald af bifreiðinni eigi verið greitt á réttum gjalddaga, skal lögreglustjóri, eftir kröfu viðkomandi innheimtumanns ríkissjóðs, stöðva bifreiðina og taka skráningarmarki hennar til geymslu, uns gjöldin hafa verið greidd. Sama gildir ef eigandi og/eða umráðamaður bifreiðar vanrækir ítrekað að koma með bifreið til álesturs.

10. gr.

Við álagningu skatts skv. b-lið 3. gr., skal reikna skattinn í heilum krónum.

11. gr.

Bifreið, sem í bifreiðaskrá er talin nota annað eldsneyti en bensín, skal talin vera slík, hvað skatt áhrærir, þangað til eigandi eða umráðamaður sannar fyrir lögreglustjóra (bifreiðaeftirliti), að hún noti þar eftir bensín fyrir eldsneyti.

Eigandi eða umráðamaður bensínbifreiðar, sem setur í bifreið sína hreyfil, er notar annað eldsneyti en bensín, skal tilkynna lögreglustjóra (bifreiðaeftirliti) breytinguna jafnskjótt og hún kemur til framkvæmda.

Nú kemur í ljós, að bifreið notar annað eldsneyti en bensín, en hún hefur ekki verið skráð sem slík, og skal þá hvað skattinn snertir telja, að hún hafi verið þannig frá síðustu aðalskoðun, nema eigandi eða umráðamaður sanni, að svo hafi ekki verið.

12. gr.

Innheimtu framanritaðra gjalda annast lögreglustjórar, en í Reykjavík tollstjóri, og fer um reikningsskil eftir því, sem fjármálaráðuneytið skipar fyrir. Bensíngjald og gúmmígjald skal innheimt með aðflutningsgjöldum og njóta sömu lögverndar og þau.

Heimilt er að veita innflytjendum gjaldfrest á greiðslu innflutningsgjalds af bensíni. Skal fresturinn miðast við sölu af birgðum og aldrei vera lengri en svo, að gjaldið sé greitt áður en tveir mánuðir eru liðnir frá lokum sölumánaðar.

Innflytjandi skal telja fram sölu á birgðum í hverjum mánuði eigi síðar en viku áður en gjaldfresti lýkur. Fresturinn skal því skilyrði bundinn, að sé gjaldið ekki innt af hendi á nákvæmlega réttum tíma, getur innheimtumaður látið lögregluna stöðva atvinnurekstur viðkomandi, þar til full skil eru gerð, með því m. a. að setja skrifstofur, útsölur, tæki og vörur undir innsigli.

13. gr.

Heimilt er að endurgreiða innflutningsgjald af bensíni, ef sönnur eru færðar á, að það hafi ekki verið notað eða verði ekki notað til bifreiða. Um endurgreiðsluna gilda ákvæði reglugerðar nr. 9 20. janúar 1971.

14. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. heimild í lögum um fjáröflun til vegagerðar nr. 79 6. september 1974, öðlast gildi 1. október 1974. Frá sama tíma er gjaldskrá um þungaskatt af dísilbifreiðum, 5 tonn eða meira að eigin þyngd, felld úr gildi svo og reglugerð nr. 118 12. apríl 1974, um innheimtu bifreiðagjalda o. fl. Þó skulu ákvæði þeirrar reglugerðar um þungaskatt af bifreiðum, sem nota bensín að eldsneyti, svo og af bifhjólum gilda til ársloka 1974, svo og ákvæði hennar um þungaskatt af bifreiðum, sem nota annað eldsneyti en bensín og eru undir 5 tonn að eigin þunga.

Fyrir þær bifreiðar, sem nota annað eldsneyti en bensín og eru 5 tonn eða meira að eigin þyngd, kemur reglugerðin til frambærðar við uppgjör þungaskatts eftir álestur ökumæla í lok síðasta ársfjórðungs 1974, hvað varðar akstur eftir síðasta álestur mælis, enda hafi sá álestur farið fram fyrir 11. október 1974, nema sérstökum ástæðum sé til að dreifa, sbr. ákvæði 9. gr. þessarar reglugerðar.

Fjármálaráðuneytið, 26. september 1974.

Matthías Á. Mathiesen.

Höskuldur Jónsson.